

Писмо 28.

И тзи свършихъ работъ-тъ! — съ помошътъ вожій описахъ ти, любезный прїателю, както знаихъ, почти сички-тѣ сложбы църковны. Най напредъ сѧ потрѣдихъ дати каквъ, въ какво трѣба христіанинъ да преминѫва молитвенниятъ денъ, и говорихъ ти за вечерній-тъ на трима-та велики владици; по томъ преминахъ на онова време въ годинъ-тъ, кое-то є отредила църква-та само за камнѣ предъ великій споманъ на славно-то воскресеніе христово; юще жалахъ, да познаешъ колко добро ни стрѣватъ седемъ-тѣхъ голѣми тайни презъ цѣлъ животъ нашъ; найпослѣ описаніе-то на христіанска-та година довършихъ съ това, че ти горориахъ за дванадесетъ тѣ главни празника и за четири-тѣ поста, а сичко-то това завършихъ съ опейло-то, кое-то пѣкъ завършака живота на скій христіанинъ, — И тзи свършихъ работъ-тъ!

Да ли съмъ направилъ онова, за кое-то си сѧ надѣвалъ, — не знаю; но азъ бы пѣкъ рекълъ, че си исполнихъ прїателскъ-тъ должностъ, защо-то не останахъ стъденъ спротивъ ползъ-тъ на твоя-та душа; юще еднаждъ ти казвамъ, прїими рѣчи-тѣ ми съ онѣзи любовъ, съ кои-то съмъ ги азъ хрѣтовалъ, аче ще вѣдъ задоволенъ.

Но тѣзи писма, кои-то сѧ испървени писани само за тебѣ, за да ти остане на умъ-а онова, кое-то смы разговарали въ прїателскій-а си разговоръ за светъ-тъ църквъ, ето сега излѣзохъ на